

ဦးပေးတဲ့ ပန်းနီနီ

လ ရောင် ဆူး

အခန်း (၁)

"သူဌေးလေး သူဌေးလေး"

"ဘာလဲ"

စာဖတ်နေရင်းကမျက်နှာခပ်တည်တည်နဲ့ ပြန်ထူးလိုက်သည်။ ။

"သူဌေးကြီးခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ ပါ"

"သိပြီ သွားတော့"

အိမ်အကူအဒေါ်ကြီးပြန်သွားတော့ ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။ ။ မိုးသောက်ဆိုတာ ဖခင်ရဲ့ ကုမ္ပဏီကို အမွေဆက်ခံပြီး တော့ ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေတဲ့ သူ ဖြစ်သည်။ ။ မိခင်မရှိပေမဲ့ အဖေရဲ့ မေတ္တာ ကိုတော့အပြည့်အဝရခဲ့သည်။ ။ မိုးသောက်က တည်ငြိမ်တယ်၊ ရုပ်ချော တယ် အေးအေး ဆေးဆေးလည်း နေတတ်သေးသည်။ ။

အဖေခေါ်တယ်ဆိုတော့ လုပ်လက်စကိုရပ်ထားခဲ့ပြီး အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာခဲ့သည်။ ။

အဖေ ဖြစ်သူ ဦးမိုးကြွယ်က ကုမ္ပဏီကနေ အနားယူပြီး အိမ်မှာ အေး အေးဆေးဆေး အနားယူနေသည်။ ။ သားဖြစ်သူရဲ့ အလုပ်ကိုလည်း ဝက် စွက်ဖက်ခြင်းမပြုဘဲ သားအပေါ် အပြည့်အဝ ယုံကြည်ထားသည်။ ။

"အဖေ ခေါ်တယ်ဆိုလို့ ပါ"

"အင်း ထိုင်"

ဖခင် ဦးမိုးကြွယ်ရဲ့ ဘေးခုတင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ထိုင်နေပုံက လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေသလိုပဲ ခန္ဓာကိုယ်ကို မက်လို့ ထားသည်။ ။

"ဘာများ ပြောစရာရှိလို့ လဲ ဖေဖေ"

ဦးမိုးကြွယ်က မျက်မှန်ကိုချွတ် ပြီး ခူးကိုချိတ်ပြီး ပြင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဒီလိုကွဲ့ မကြာခင်မှာ နယ်က ဖေဖေမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ရဲ့ သမီး ဒီကို လာပြီး ကျောင်းတက်လိမ့်မယ်"

"မဖြစ်ဘူး"

မိုးသောက်က ချက်ချင်းပဲ တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ။ ဦးမိုးကြွယ်လည်း အံ့ သြသွားသည်။ ။

"ဒီအိမ်မှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ရှိနေရင် အများက တစ်မျိုး မြင်ကြလိမ့်မယ် ပြီး အဲဒီမိန်းကလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးခေါင်းရှုပ်ရလိမ့် မယ်"

"အဲဒီလို မဖြစ်အောင် ဖေဖေ တာဝန်ယူ..."

"မဖြစ်ဘူး ဖေဖေ ဖေဖေတာဝန်ယူ ထားလို့ လည်း သားက လက်ခံ မှာ မဟုတ်ဘူး "

"မရတော့ဘူး သားရယ် အဖေက နက်ဖြန်လာခဲ့ဖို့ တောင်ပြောလိုက် ပြီ"

မိုးသောက် ငြင်းမရတော့ လောက်အောင် ဖေဖေက ချည်ပြီးတုပ်ပြီး

လုပ်လာခဲ့တော့ နဂိုထဲက တည်တည် နေတတ်တဲ့ မိုးသောက် ပိုလို့ တည်သွားရသည်။ ။

အဖေဖြစ်သူ ဦးမိုးကြွယ်ကလည်း မျက်မှန်ကိုင်းအပေါ်ကနေ ကျော်ပြီး မိုးသောက် မျက်နှာကြည့်လိုက်သည်။ ။

မိုးသောက်လည်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ အပေါ်ပြန်တက် သွားသည်။ ။ သားဖြစ်သူရဲ့ တည်ကြည်မှု လူ့န္တရီမှုကို သဘောကျပေမဲ့ အမြဲတမ်း ဦးနှောက်အလိုအတိုင်း ပုံစံခွက်နဲ့ နေနေတာကိုတော့ ဦးမိုးကြွယ် လုံးဝ သဘောမကျပေ။

သားဖြစ်သူကို ပျော်ရွှင်စေချင် မိသည်။ ။ ငယ်ငယ်ထဲက ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ကို ယူစေခဲ့မိရာက ခုလို ဖြစ်သွားတာကိုလည်း သားအပေါ် အားနာမိသည်။ ။

မိုးသောက် အခန်းထဲ ပြန်ရောက် လာပြီး ဒေါသကို အမှုအရာနဲ့ မဖြေပေမဲ့ မျက်နှာမှာ တော့ အထင်းသား ပေါ်နေသည်။ ။

မိုးသောက် မိုးလင်းတာနဲ့ ချက်ချင်း ကုမ္ပဏီသွားဖို့ ပြင်လိုက်သည်။ ။ အရင်က အခုလိုစောစော မသွားပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ စောစောသွားဖို့ ပြင်လိုက်သည်။ ။

အင်္ကျီကိုစမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ကာ လက်ဆွဲသားရေအိတ် အနက်ရောင်ကို လက်ဆွဲရင်း လှေကားကနေ ဆင်းလာသည်။ ။ အသန့်အပြန့် ကြိုက်တတ်တဲ့ မိုးသောက်က အဝတ်အစားကို ဂရုစိုက်ပြီး ဝတ်လေ့ရှိသ

ည် ။ လှေကားကနေ ဆင်းလာရင်း လက်တစ်ဖက်က နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည် ။ လှေကားအကွေ့မှာ မိုးသောက် ရင်ဘတ်ကို စိုထိုင်းထိုင်း အေးစိမ့်စိမ့် အရာတစ်ခုနဲ့ ထိတွေ့သလို ခံစားလိုက်ရသည် ။ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ရေခဲမုန့်တွေဖြစ်နေသည် ။ ဆက်ကြည့် လိုက်ပြန်တော့ ရေခဲမုန့်ကို ကိုင်ထားတဲ့ သူက မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြန်သည် ။

ဝတ်စားထားပုံက ဘောင်းဘီအပွ၊ အင်္ကျီအပွမှာ တွဲလောင်းချိတ်ထားတာတွေ ကလည်း ပါသေးသည် ။ ဦးထုပ်ကို ဘေးတိုက်စောင်းပြီး ရေခဲမုန့်စားထားမှန်း သိသာအောင် ပါးစပ်မှာ ပေနေသေးသည် ။

"ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ မင်း လူတစ်ယောက်လုံး ဆင်းလာတာ မမြင်ဘူးလား"

"မတော်လို့ ပါဦးလေးကြီးရယ် သဲကိုပဲ စွတ်ကော မနေပါနဲ့ ဦးလေးကြီးကရော ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ငုံ့ကြည့်ပြီး ဆင်းလာတာ မဟုတ်ဘူး လား"

"မင်း"

မိုးသောက်မှာ မိုးလင်းရုံနဲ့ ပြဿနာနဲ့ စတင်ကြုံလိုက်ရသည် ။ ခုလို မဖြစ်ချင်လို့ စောစော သွားမယ် လုပ်တော့လည်း သူက ကိုယ့်ထက်အရင် အိမ်ရောက်နေသည် ။ ပြီးတော့ မိုးလင်းရုံနဲ့ ရေခဲမုန့် အငမ်းမရ စားနေတာကိုလည်း လုံးဝကြည့်မရပါ။

မိုးသောက် ဘာမှ ထပ်မပြောပေမဲ့ မျက်နှာကြီးကတော့ ပိုတင်းမာလာသည် ။ မိုးသောက်နဲ့ သဲတို့ စကားဆူညံဆူညံ ပြောသံကြားတော့ ဦးမိုးကြွယ်က အနား ရောက်လာသည် ။ သား ဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး အခြေနေ မဟန်တော့မှန်းလည်း သိလိုက်သည် ။

"သား ဘာဖြစ်ကြတာလဲ"

"ဒီမှာ ကြည့်ဦးဖေဖေ"

မိုးသောက်က ရင်ဘတ်ပေါ်က ရေခဲမုန့်ကို ပြသည် ။ ပြီးတော့ မိန်းကလေးဘက် ကိုလည်း မျက်နှာတည်နဲ့ ကြည့်လိုက်သည် ။

"သားရယ် မင်းကပဲ အလျှော့ပေးလိုက်ပါ သဲက ခုမှ အိမ်ရောက်ကာ စ ကြည့်ချင်တယ်ပြောလို့ အရင်က ခုချိန်သားက ဆင်းလာနေကျ မဟုတ်တော့ ခွင့်ပြုလိုက်တာ ခုလိုဖြစ်မှ တော့ တစ်ခါတည်း မိတ်ဆက်ပေးမယ် ဒါဖေဖေပြောတဲ့ နယ်ကကျောင်း လာတက်မယ်ဆိုတဲ့ ပိုးသဲဖြူ သမီးလည်း မှတ်ထား ဒါကအန်ကယ်သား မိုးသောက်တဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ် အန်ကယ်မိတ်ဆက်ပေးလည်း သဲ သိပါတယ်"

"ဟုတ်လား ကောင်းတာပေါ့ကွယ်"

မိုးသောက်လည်း သိတယ်အမူအရာနဲ့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကာ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည် ။

"ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ သမီး သားက အစမလို့ မျက်နှာတည်တာကလွဲရင် သဘောကောင်းပါတယ်"

ဦးမိုးကြွယ် ဟန်ဆောင်ကာပြောနေရပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ သား အကြောင်းလည်း သိသည် ။ ခုဆို အခန်းထဲမှာ ဘယ်လောက်များ ပေါက်ကွဲနေလိမ့်မလဲ။ မဖြစ်မနေမလို့ သာ ပိုးသဲဖြူကို အိမ်ခေါ်လာရပေမဲ့ သားနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့မှာ စဉ်းစားပြီး ရင်မောနေရသည် ။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်ရဲ့ သဲက ဒါလောက်ကို စိတ်ထဲစာမဖွဲ့ပါဘူး ဒါပေမဲ့ ဦးလေးကြီးက အန်ကယ်နဲ့ တခြားစီပဲနော် အန်ကယ် စိတ်ထား

ကောင်းသလောက် အန်ကယ်သားကတော့ စိတ်ပုပ်တယ် ရေခဲမုန့်လေး ပေတာကိုသဲကို ဝါးစားတော့မဲ့အတိုင်ပဲ"

မိုးသောက် စိတ်တိုရင်လည်း တိုစရာ။ မိုးလင်းရုံနဲ့ ရေခဲမုန့်က လက် မှာ တန်းလန်း ကိုင်လာတဲ့ အကြောင်းစဉ်းစားမိရင် မိုးသောက် စိတ်တို တာ ဖြစ်သင့်ပါသည် ။

"အန်ကယ် သဲ မှားလာဟင်"

"မမှားပါဘူး သမီးမမှားဘူး ဖြစ်တတ်တာပေါ့ကွယ် သားကိုက ဆတ်ဆတ်ထိမခံတာ"

"ဟုတ်တယ်နော် ဟုတ်တယ် အန်ကယ်သားကို ဆူထားဦးနော်"

"အေးပါကွယ်"

"ဒါဆို သဲ ဆက်မသွားတော့ဘူး အခန်းပဲ ပြန်တော့မယ်"

"အေးအေး"

ဝိုးသဲဖြူ လှေကားကနေ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည် ။ အန်ကယ်ကြွယ် နေ ခိုင်းတဲ့ အခန်းထဲကိုဝင်ပြီး အခန်းကို လှည့်ကြည့် လိုက်သည် ။ သန့်သန့် ရှင်းရှင်းနဲ့ ပြင်ဆင်ထားတာ မြင်ပြီး သဘောကျသွားသည် ။

အိစက်နေတဲ့ အိပ်ရာပေါ်ကိုပစ်လွဲ ချလိုက်သည် ။ ဒယ်ဒီစကားအတိုင်း မြို့မှာ ကျောင်းလာတက် ရပေမဲ့ အိမ်နဲ့ ခွဲရတော့ အိမ်အကြောင်း တွေးမိပြီး မျက်ဝန်းထောင့်မှ မျက်ရည်စို့လာသည် ။ ဒါပေမဲ့လည်း ကြိုးစားမေ့ပစ်ပြီး လုပ်စရာရှိတာ လုပ်လိုက်သည် ။

လက်က နာရီကြည့်လိုက်တော့ ညနေ ၅နာရီ။ ပြန်နေကျ အချိန် ရောက်နေပြီဖြစ်လို့ ပြန်ဖို့ ပြင်ရင်း အလုပ်တွေကို လက်စသိမ်း လိုက်သည် ။ အဲဒီနောက် အိမ်မှာ ကြည့်ရမဲ့ စာရွက် စာတမ်းကိုလည်း အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည် ။ အဲဒီနောက် မန်နေဂျာကို တံခါးသေချာ ပိတ်ဖို့ မှာ ပြီး ကုမ္ပဏီက ပြန်လာလိုက်သည် ။

အိမ်ထဲကို ကားဆိုက်တာနဲ့ မိုးသောက်မမြင်ချင်ဆုံး ချာတိတ်မက လာကြိုသည် ။

"အိတ် သဲကိုပေးပါ"

ပိုးသဲဖြူ အိတ်ကိုတောင်းပေမဲ့ မိုးသောက်က ခပ်တည်တည်ပဲ အိတ်ကိုဆွဲပြီး အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည် ။ ပိုးသဲဖြူ တစ်ယောက်တည်း နောက်ကနေ မိုးသောက်ကို မဲ့ပြနေပေမဲ့ မိုးသောက်က မမြင်ရှာ။

"အဒေါ်ကြီး အဒေါ်ကြီး"

"ရှင် သူဌေးလေး"

"နောက်ဆို ကျွန်တော်ပြန်လာရင် အဒေါ်ကြီးပဲ လာယူပါ တခြား ဘယ်သူမှ လာယူတာမကြိုက်ဘူး"

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့"

မိုးသောက်က ပိုးသဲဖြူကို ခပ်တည်တည်နဲ့ ကြည့်ပြောပြီး အပေါ်ထပ်က အခန်းထဲ ဝင်သွားသည် ။

"ဟင့် စိတ်ပုပ်လိုက်တာ ဒါလေးလုပ်ပေးတာကို"

မိုးသောက် ပြန်လာတဲ့ အသံကြားတော့ ဦးမိုးကြွယ်က အခန်းအပြင်

ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"သား ပြန် လာပြီလား"

"ဟုတ်တယ်အန်ကယ် အခန်းထဲမှာ "

"အန်ကယ် ပြောစရာရှိလို့ သွားခေါ်ပေးပါ သမီးရယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်"

ပိုးသဲဖြူက ပေါ့ပါး သွက်လက်စွာ လေးကားကိုပြေးတက်သွားသည်

။

"ဂျုလောက်.."

"ဦးလေးကြီး အန်ကယ်က ပြောစရာရှိလို့ "

ပြောချင်ဇောနဲ့ တံခါးကို တွန်းဖွင့် ဝင်လိုက်မိသည် ။ အခန်းထဲမှာ အင်္ကျီလဲနေတဲ့ မိုးသောက်က အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းဖြစ်နေတာ ပိုးသဲဖြူ မြင်ပြီး မျက်လုံးပြူး သွားသည် ။ မိုးသောက်ကလည်း အံ့အားသင့် ကာနီးရာ တဘက်နဲ့ ကာထားလိုက်သည် ။ ပိုးသဲဖြူလည်း မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ အော်လိုက်မိတော့သည် ။

"အား....."

"မင်း မင်း ဘယ်လို မိန်းကလေးလဲ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် အခန်းကို ဝင်လာရဲရလား အတင့်ရဲလှချည်လား"

"အမြန် အမြန် အင်္ကျီဝတ်လိုက်ပါ"

အဲဒီတော့မှာ မိုးသောက်က အနားမှာ ရှိတဲ့ အင်္ကျီကို ကောက်ဝတ်လိုက်သည် ။

"ရပြီ ဘာကိစ္စလဲ"

ပိုးသဲဖြူ မျက်လုံးကို မရဲတရဲ ဖွင့်ကြည့်ပြီး အင်္ကျီဝတ်ထားတယ် ဆို
တော့မှ မျက်လုံး ဖွင့်လိုက်တော့သည်။ ။

"အန်ကယ်က စကားပြောစရာရှိလို့ ဆင်းခဲ့ပါတဲ့ "

"သိပြီ သွားတော့"

"အင်း"

ပိုးသဲဖြူလည်း ရှက်ရှက်နဲ့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ မိုးသောက်ရဲ့ ဗ
လာကျင်းနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မြင်ပြီး ပိုးသဲဖြူ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
ပူအိုက်လို့ လာတော့သည်။ ။ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီး မီးဖိုချောင်
က ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေခဲရေကို မော့ချလိုက်ရသည်။ ။ ဒါတောင်
အရှိန်ကမပြေသေး။ မီးဖိုချောင်ထဲကနေပြီး ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်
စကားပြောနေတဲ့ မိုးသောက်ကို အကွယ်က ချောင်းကြည့် နေလိုက်
တော့သည်။ ။

ဒီနေ့က ကုမ္ပဏီ ပိတ်ရက်ဖြစ်တော့ မိုးသောက် အိမ်မှာ ပဲ
အချိန်ဖြုန်း နေရသည်။ ။ အရင်က ခြံထဲမှာ စာဖတ်လေ့ရှိပေမဲ့ ခုတော့
အခန်းထဲမှာ ပဲ စိတ်တိုပြီးထိုင်နေရသည်။ ။ ပြတင်းပေါက်ကနေ ခြံထဲ
ငုံ့ကြည့်လိုက် ပြီး မျက်နှာမှာ မီးဝင်းဝင်း တောက်နေရှာသည်။ ။

ဘယ်ကငှားလာမှန်း မသိတဲ့ စာအုပ်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်နဲ့
မိုးသောက်နေရာကို အပိုင်စီးကာ စာဖတ်ရင်း တဟားဟား ရယ်နေတာ

ကို လုံးဝ ရပ်ကြည့် မနေနိုင်တော့။ တံခါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း တွန်းဖွင့်ပြီး ခြံထဲကို ဒေါသတကြီးနဲ့ ထွက်လာခဲ့သည် ။

"ဟိတ် ချာတိတ်"

ပိုးသဲဖြူ မိုးသောက် မျက်နှာကိုမကြည့်ပဲ စာအုပ်ထဲမှာ မျောရင်း ရယ်ရင်း ပြန်ဖြေလိုက်သည် ။

"ဘာလဲ ဦးလေးကြီး ဒီမှာ ကာတွန်းက အရမ်းရယ်နေရလို့ ဟား ဟားဟား ပြောစရာရှိရင် နောက်မှ ပြော အဟိ"

"ဘာပြောတယ်"

မိုးသောက်ကိုဂရုမစိုက်ပဲ ပြောချင်ရာ ပြောသွားတဲ့ အပြင် လူကိုပါ ဦးလေးကြီး အခေါ်အခံရတော့ မိုးသောက်ပိုပြီး တင်းမာ သွားပြန်သည် ။

"ဒီမှာ ကလေးမ"

"သဲကို ကလေးမလို့ မခေါ်ပါနဲ့ ကလေး မဟုတ်တော့ဘူး လူကြီးဖြစ် နေပြီ မယုံရင် ပြရမလား"

"ဘာပြောတယ်"

"ဪ မှတ်ပုံတင်ပြရမလား ပြောတာပါ ဦးလေးကြီးရယ်"

တစ်ဇွတ်ထိုး ပြောသွားတဲ့ ပိုးသဲဖြူ စကားကြောင့် မိုးသောက် နေမ ထိထိုင်မသာ စိတ်ထဲ ဖြစ်သွားရသည် ။

"ဟင့် ကလေးလို့ အခေါ်မခံချင်တဲ့ သူက ဖတ်တော့ ကလေးရုပ်ပြ ဖတ်နေပြီး"

မိုးသောက်က မကြတကြားပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"ဦးလေးကြီး ခုန တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ ဘာပြောလိုက်တာလဲ"

"ဘာမှ မပြောဘူး မင်း မင်း ငါ့ကို ဦးလေးကြီးလို့ မခေါ်နဲ့ ငါ့အသက် အဲလောက် မကြီးသေးဘူး"

"ဟားဟားဟား ကြည့်ပါဦး မျက်နှာကြီးကလည်း ဆူပုပ်နေတာပဲ ဦးလေးကြီးက သဲထက် အများကြီး အသက်ကြီးတာပဲ အဲလိုမခေါ် ဘယ်လို ခေါ်ရမှာ လဲ"

"ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့"

"ဟုတ်ပါပြီ ဦးလေးကြီးခေါ်တာ မကြိုက်ရင် ဦးလို့ ပဲခေါ်မယ်နော်"

မျက်နှာချိုချိုလေးနဲ့ စူးစိုက်ကြည့်ပြီးပြောလိုက်တဲ့ ဝိုးသဲဖြူ မျက်ဝန်းတွေကြောင့် မိုးသောက် ရင်တဆတ်ဆတ် ခုန်လာရသည် ။ မျက်တောင်တွေက တဖျတ်ဖျတ် ခတ်လာသည် ။

"မသိဘူး မင်း ကြိုက်သလို ခေါ်တော့"

မိုးသောက်ကစကားကို ခပ်တိုတိုပြောပြီး ထွက်သွားသည် ။

အလောတကြီးနဲ့ ထွက်လာခဲ့တာ သွားရင်းကိစ္စတောင် ပြောဖို့ မေ့ကျန်ခဲ့တော့သည် ။

"ဂျုန်း.....ဂျုန်း....."

ပြတင်းပေါက်ကို သေချာ ပိတ်ထားပေမဲ့ လျှပ်စီးရောင်တွေက တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ အခန်းထဲမှာ လင်းနေသည် ။ ဝိုးသဲဖြူ ဘာမှ မကြောက်ပေမဲ့ မိုးခြိမ်းတာကိုတော့ အသေ ကြောက်တတ်သည် ။

နားကိုပိတ်ပြီး စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံထားပေမဲ့လည်း ကြောက်စိတ်က တားမရ။ အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်လာသလို ခံစားနေရသည်။ ။ မိုးကလည်း စဲမဲ့ အရိပ်အယောင် မမြင်ရတော့ အခန်းထဲက နေထွက်ပြေးပြီး မိုးသောက်အခန်းဆီ ထွက်သွားသည်။ ။

"ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်"

အိပ်မပျော်သေးပေမဲ့ မိုးရွာနေတော့ အိပ်ရာထဲမှာ ပဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် စာဖတ်နေရာက အပြင်က တံခါးခေါက်သံကြောင့် တံခါးဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ခုတင်ပေါ်ကဆင်း လာပြီး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့ စောင်ခြုံထားရင်း ရပ်နေတဲ့ ကလေးမကို မြင်လိုက်သည်။ ။

"ဘာကိစ္စလဲ"

"သဲ အရမ်းကြောက်နေလို့ ဦး အခန်းထဲ ခဏလာနေလို့ ရမလား"

"မရဘူး"

မိုးသောက်က ချက်ချင်း တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ။ ပြန်ပိတ်ပြီး ကာမှ လွန်များ သွားလား စဉ်းစားရင်း ပြန်ဖွင့် လိုက်သည်။ ။

"ဝင်ခဲ့"

သဲ ဦးစကားကြားပြီး အရမ်း ပျော်ရွှင်သွားသည်။ ။ မိုးခြိမ်းသံတွေကို နားပိတ်ပြီး ဦး ဘေးကနေ ချက်ချင်း တိုးလျှိုးပြီး ဦး ခုတင်ပေါ်တက်ကာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ ။

မိုးသောက် နောက်ကနေ လိုက် လာပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ စောင်ခြုံထိုင်နေတဲ့ သူ့ပုံစံကြည့်ပြီး တကယ် ကြောက်နေတာပါလား တွေးမိသည်။ ။

မိုးသောက် ခုတင်ပေါ်က စာအုပ်ကို ပြန်ယူပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင် စရာမှာ ပိုးသဲဖြူကိုနောက်ခိုင်းပြီး စာဖတ်နေလိုက်သည်။ ။ အပြင်မှာ မိုးကလည်း သဲသဲမဲမဲကို ရွာနေသည်။ ။

မိုးခြိမ်းတိုင်း အသံထွက်ပြီး လန့်လန့်အော်နေတဲ့ သူ့ပုံစံက နည်းနည်းတော့ ရယ်စရာကောင်းသည်။ ။

"ဦး စကားလေးဘာလေး ပြောပါဦး မျက်နှာအဲလောက် မတည်ထားပါနဲ့။"

"မင်း နဲ့ ပြောစရာစကားမရှိဘူး။"

"အဲဒါဆို ဦး ဖတ်နေတဲ့ စာအုပ် အကြောင်းပြောပြ။"

စာဖတ်ရတာ ဝါသနာပါတဲ့ မိုးသောက် စာအကြောင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် မအိပ်မစားပဲ ပြောနိုင်သည်။ ။ ပိုးသဲဖြူ ခုလို စပြောလာတော့ မိုးသောက်က လက်ခံလိုက်သည်။ ။

"အိုကေလေ ပြောပြမယ်။"

ဦး ပြောနေတဲ့ စာအုပ်ထဲက အကြောင်းက သဲ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဘာမှကို နားမလည်ပါ။ ဦးကတော့ စိတ်ဝင်တစား ပြောနေလိုက်တာ သဲက အလိုက်တသိပဲ ခေါင်းညိတ်နေရသည်။ ။

မိုးသောက် စိတ်ဝင်တစားရှင်းပြနေတာ စာတစ်အုပ်လုံးလည်း ပြီးလို့ နားလည်လားမေးရင်း လှည့်ကြည့်တော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ခွေခွေလေး အိပ်ပျော်နေသည်။ ။ ဘယ်ချိန်ထဲက အိပ်ပျော်နေမှန်းမသိ ဟောက်ပါနေသည်။ ။ မိုးကလည်း စဲသွားလို့ အခန်းထဲ ပြန်အိပ်ဖို့ နှိုးပေမဲ့ နှိုးမရ အိပ်ပျော်နေသည်။ ။ နောက်ဆုံးတော့ မိုးသောက်လက်လျှော့ပြီး ခုံပေါ်မှာပဲအိပ်ဖို့ ပြင်ရတော့သည်။ ။

"ခူး.... ခူး... .ခူး... ခေါ... ခလော... ခလော..."

ခြေဆန့်အိပ်မရလို့ ဒေါသဖြစ်နေတယ် ဆိုကာမှ ဟောက်သံကြောင့် ပိုဆိုးနေသည်။ ။ အနားစားပွဲပေါ်က တစ်ရှူးကိုယူပြီး နားထဲ စို့ထားပေမဲ့ လည်း ဟောက်သံကိုဖုံးမရ။ မိုးသောက် ထသွားပြီး ဟောက်နေတဲ့ ပါးစပ်ကို စောင်နဲ့ ဆွဲဖုံးလိုက်သည်။ ။ စောင်အောက်ကနေ ဟောက်သံက ထွက်နေပြန်တော့ မိုးသောက်စိတ်မရှည်တော့ပဲ စောင်နဲ့ ထွေးလုံး ရစ်ပတ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

မိုးသောက်လည်း တစ်ညလုံးဟောက်သံ မထွက်အောင် လုပ်နေရတာနဲ့ မိုးလင်းအားကြီးမှ ခုံပေါ်မှာ ငုတ်တုတ် အိပ်ပျော် သွားတော့သည်။ ။

ငှက်ကလေးတွေ တစာစာနဲ့ ဆူညံနေအောင် အော်နေသည်။ ။ တစ်ညလုံး ဖိအိပ်ထားတဲ့ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ကျင်နေပြီ။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကလည်း လှုပ်မရအောင် ကျပ်နေသည်။ ။ စိတ်ထဲမှာ ဒေါသဖြစ်လာတာနဲ့ မဖွင့်ချင်ပေမဲ့ မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ စောင်ကလုံးထွေးပြီး ရစ်ပတ်နေတာ။ အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ ပြန်စဉ်းစား ကြည့်လိုက်တော့ ညက ဦးအခန်းထဲ ဝင်လာတာကို သတိရသွားသည်။ ။ ချက်ချင်းပဲ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်သည်။ ။ စောင်ပုံထဲက ထလာတော့ ဆံပင်တွေကလည်း ဖားလျားရှုပ်ပွလို့ နေသည်။ ။

ဦးက ကုမ္ပဏီသွားဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ပြီး ခုတင်ရှေ့ဘက်ခုံကနေ

လက်ပိုက်ကာ ထိုင်ကြည့်နေသည် ။ မျက်နှာမှာ လည်း ဆူပုပ်ပြီး ဒေါသ တဝင်းဝင်း တောက်နေပုံဖြစ်သည် ။

သဲမှားနေတာကြောင့် သဲလည်း မျက်နှာပူပူနဲ့ ပြုံးပြလိုက်သည် ။

"မင်း နိုး လာပြီပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဦး ညက သဲ"

"တော်တော့"

မိုးသောက်က လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်ကာ ဆက်မပြောဖို့ တားလိုက်သည် ။

"အဒေါ်ကြီး အဒေါ်ကြီး"

အသံကျယ်ကြီးနဲ့ အဒေါ်ကြီး လှမ်းခေါ်ပြီး အဒေါ်ကြီး ရောက်လာတော့

"အဒေါ်ကြီးဒီနေ့ ကျွန်တော်မပြန်ခင် ဒီခုတင်ပေါ်က စောင် ခေါင်း အုံးအိပ်ရာ အကုန် လျှော်ထားပါ ပြန်လာရင် လျှော်ပြီးတာပဲ မြင်ချင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ သူဌေးလေး"

"သွားတော့"

အဒေါ်ကြီးက အခန်းထဲက ထွက်သွားပြီး ပိုးသဲဖြူကလည်း စောင်ပုံထဲက အလူးအလဲ ထွက်လာသည် ။

"သဲ အိပ်မိတာလေးနဲ့ လျှော်မလို့ လား အဒေါ်ကြီး သနားပါတယ်"

"မင်း ပါးစပ်ကို ပိတ် သွားတော့"

မိုးသောက်က ပိုးသဲဖြူကို နောက်ကနေ တွန်းထုတ်ရင်း အခန်း အပြင်ကို ထုတ်လိုက်သည်။ ။

"ဒုန်း"

ပိုးသဲဖြူအပြင်ရောက်တော့ တံခါးကို ချက်ချင်း ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ။ ခုတင်ပေါ်မှာ စောင့်ကျန်ခဲ့တာကြောင့် ယူပြီး တံခါးပြန်ဖွင့်ပြီး ပိုးသဲဖြူ ခေါင်းပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။ ။

ပြီး တံခါးကို ပြန် ပိတ်လိုက်သည်။ ။

အခန်းထဲမှာ ခုတင်ပေါ်ကြည့်ပြီး တစ်ညလုံး ဟောက်သံကြောင့် အိပ်မရတဲ့ အဖြစ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိသည်။ ။ အသက်ရှူနှုန်းလည်း ပိုမြန်လာခဲ့သည်။ ။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ခန်းထဲ အတူရှိဖူးတာ ပထမဆုံးဖြစ်သည်။ ။

မိုးသောက် ပစ်ပေးလိုက်တဲ့ စောင်ကိုပိုက်ရင်း အခန်းထဲ ပြန်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

"ဟင့် ဒါလေးလုပ်မိတာကို ဖြစ်ပျက်နေလိုက်တာ အမြင်ကိုကတ်တယ်"

ပိုးသဲဖြူ တစ်ယောက်တည်း ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရင်း ပါးစပ်က ရေရွတ်နေလေသည်။ ။

ကျောင်းဖွင့်ဖို့ ရက်က နည်းနည်း လိုသေးတော့ အိမ်မှာ

တစ်ယောက်တည်း လုပ်စရာမရှိ ဖြစ်နေသည်။ ။ အန်ကယ်ကတော့ မိုးလင်းတာနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဂျေါ့ရိုက် ထွက်သွားလေ့ ရှိသည်။ ။ သူ့ရဲ့ သား မိုးသောက် ဆိုသူကလည်း မနက်ထဲက ကုမ္ပဏီ ထွက်သွားလေသည်။ ။

"ဟင်း"

ဝိုးသဲဖြူ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရင်း သက်ပြင်းပဲ ခဏခဏ ချနေမိသည်။ ။ ဘာလုပ်နေရရင် ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေတုန်း အဒေါ်ကြီး စောင့်တွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နဲ့ အိမ်ထဲက ထွက်လာတာကို မြင်လိုက်သည်။ ။ မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေတဲ့ အဒေါ်ကြီးကို ကူညီပေးချင်တာကြောင့် အဒေါ်ကြီး နောက်ကို ပြေးလိုက် သွားသည်။ ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ခုလို အဒေါ်ကြီး ပင်းပန်းစရာ ကိစ္စတစ်ခု တိုးလာတာ သဲ ကြောင့်ပဲ မဟုတ်ပါလား။ စိတ်ထဲမှာ အားနာစိတ် ဖြစ်မိတာကြောင့်ရယ် တစ်ခုခု လုပ်ချင်နေတဲ့ စိတ်ကြောင့်ရယ် အဒေါ်ကြီးကို ကူညီဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

"အဒေါ်ကြီး သဲ ကူညီပေးမယ်"

"မလုပ်ပါနဲ့ သဲ ရယ် အဒေါ်ကြီး အဆူခံနေရပါဦးမယ်"

"ဟင်း ဘာဆိုလို့ လဲ အဒေါ်ကြီးရဲ့ သဲ ကူညီပေးတာနဲ့ အဒေါ်ကြီးက ဘာလို့ အဆူခံရမှာ လဲ"

"သူဌေးလေးက မှာ ထားတယ် သဲကို ဘာမှ မခိုင်းပါနဲ့ တဲ့ "

"ဦးက"

ဝိုးသဲဖြူ အတော်လေးကို အံ့သြသွားပါသည်။ ။ လူမြင်ရင် ခပ်တည်တည်နဲ့ နေတတ်တဲ့ သူက ခုလိုမှားထားတယ်ဆိုတော့။

"ဟုတ်တယ် သူဌေးလေးက အနေတည်ပေမဲ့ စိတ်ထားကောင်း"

တယ် သူ့အသက်အရွယ်နဲ့ ဒီလိုရာထူးနဲ့ ဦးစီးနေရတဲ့ သူက ခုလို မနေရ
င် ဘယ်သူက လေးစားပါတော့မလဲ"

အဒေါ်ကြီး ပြောသမျှကို မှန်တယ်လို့ သဲ စိတ်ထဲမှာ ယူဆမိသည်။ ။

"အဒေါ်ကြီး ဒီမှာ နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

"အနှစ်၃၀လောက်ရှိပြီ"

"အနှစ်၃၀တောင်"

"ဟုတ်တယ် အဒေါ်ကြီး စရောက်ခါစက သူဌေးလေးက နီတာရဲ
လေးပဲ ရှိသေးတယ်"

"ဒါဆို ဒီအိမ်အကြောင်း အကုန်သိမှာ ပေါ့နော် အထူးသဖြင့် ဦး
အကြောင်းပေါ့"

"အင်း သဲက ဘာသိချင်လို့ လဲ"

"ဦး အကြောင်း အကုန်"

အဒေါ်ကြီးက သဲကို ထူးဆန်းတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ကြည့်လိုက်ပါသည်
။

"ဒီလိုပါ အဒေါ်ကြီးရယ် သဲကခုမှ ရောက်ခါစဆိုတော့ သိသင့်တာ
သိထားရအောင်ပါ"

"အင်း သူဌေးလေးအကြောင်းပြောရမယ်ဆိုရင် သူဌေးလေးအမေ
အကြောင်းက စ ရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

အဒေါ်ကြီး ပြောပြသမျှကို သဲ နားစိုက်ထောင်နေမိသည်။ ။ အဒေါ်
ကြီးက အနေကြာ လာပြီဆိုတော့ ဒီအိမ်အကြောင်းကို စေ့စေ့စပ်စပ်

သေချာသိသည် ။ အဒေါ်ကြီးက အန်ကယ်နဲ့ ဆွေမျိုးမကင်းသူလည်း ဖြစ်ပါသည် ။

"ဒါဆို ဦးက မိခင်မေတ္တာမရခဲ့ဘူးပေါ့"

"ဟုတ်တယ် သူဌေးလေး အမေက အလှအပ အပျော်အပါးမက တော့ အပြင်မှာ အမြဲအချိန်ကုန်တယ် အပေါင်းအသင်းကလည်း စုံတယ် အဲဒါကို သူဌေးကြီးကမကြိုက်တော့ အမြဲ ရန်ဖြစ်တယ် တကယ်တမ်း ကျ အဒေါ်ကြီးသိရသလောက်ဆို သူဌေးလေးအမေက သူဌေးလေးကို မလိုချင်ပဲ ရခဲ့တာ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချဖို့ အမြဲကြိုးစားတယ် ဒါပေမဲ့ သူဌေးကြီးက ကလေးကိုသာမွေးပေးဖို့ ကလေးလေး လူ့လောကထဲရောက်ရင် လှည့်မကြည့်ပါနဲ့ သူပဲ အစအဆုံး ဂရုစိုက်ပါမယ်ဆိုပြီး ကတိ အထပ်ထပ်ပေးခဲ့ရတာ တကယ်လည်း မွေးပြီးရော ကလေးကို တကယ်ပဲ လှည့်မကြည့်ဘူး သူဌေးကြီးကပဲ နေ့နေ ညည ပြုစုရတာ အဲဒီချိန်မှာ အဒေါ်ကြီး ဒီအိမ်စရောက်တာပဲ သူဌေးလေးကြီးလာတော့ အိမ်မှာ တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်နဲ့ သူဌေးလေးက တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ငိုခဲ့ရတာ အဲဒီလိုမိသားစု ဒဏ်တွေကို အံ့ကြိတ်ခံရင်း ခုလို ဖြစ်သွားရတာလို့ ထင်တယ်"

အဒေါ်ကြီးစကား နားထောင်ပြီးအဆုံးမှာ သဲ ကိုယ်တိုင်တောင် မသိပဲ မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသည် ။ ဦး ဘဝအကြောင်း ကြားပြီး သဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည် ။ အဒေါ်ကြီး မသိအောင် သဲ မျက်ရည်တွေ ခိုးသုတ်လိုက်ရပါသည် ။

"ဒါကြောင့် ဦးက မာကျောချင်ယောင် ဆောင်နေတာပဲ တကယ်တမ်းကျ ဦးက မေတ္တာငတ်နေသူ တစ်ယောက် ဒါကို ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားရတာ ဘယ်လောက်များ ပင်ပန်းလိမ့်မလဲ"

သဲ စိတ်ထဲကနေ ဦးကို သနားနေမိသည် ။ ဦး ဘဝက တကယ် သနားစရာကောင်းနေသည် ။

"ဒီအကြောင်းတွေ အဒေါ်ကြီးပြောတာလို့ ပြန်မပြောနဲ့ နော် သူဌေးလေးက သူ့အကြောင်းကို ဘယ်သူမှ သိတာ မကြိုက်ဘူး"

"စိတ်ချပါ ခုတော့ သဲ ကူညီပေးပါဦးမယ် ဦးလည်း ရှိမှ မရှိတာ သူမသိရင် အဒေါ်ကြီး အဆူမခံရပါဘူး စိတ်ချ"

"အေးပါ အေးအေး"

အသန့်ကြိုက်တဲ့ ဦးက သဲ အိပ်မိတာလေးနဲ့ စောင် ခေါင်းအုံးစွပ်၊ အိပ်ရာခင်း အကုန် လျှော်ခိုင်းပစ်သည် ။ စောင်အထူကြီးတွေကို အဒေါ်ကြီးနဲ့ ကြိုးစားပမ်းစား လျှော်ဖွပ်လိုက်ရသည် ။ ပြီးတော့ နေရောင်ရတဲ့ နေရာမှာ နေအမီ အမြန် လှမ်းလိုက်ရသည် ။ မခြောက်ရင် အဆူခံနေရဦးမှာ အသေချာပင်။

စောင်တွေ လှမ်းရင်းမှ ဒီခြံကြီးရဲ့ နေရာအတော်အများကို ရောက်တော့သည် ။ ခြံကြီးက အကျယ်ကြီးကိုမှ အုတ်တံတိုင်းတွေ ပတ်ပတ်လည် ကာထားသည် ။ ခြံထဲမှာ အရိပ်ရသစ်ပင်တွေ အများကြီးရှိသည် ။ တချို့နေရာဆို နေပျောက်တောင်မထိုးနိုင်ပဲ အေးစိမ့်နေသည် ။ သစ်ပင်ပေါ်တော့ ငှက်ကလေးတွေကလည်း တစာစာအော်ရင်း ပျော်ပါးနေကြသည် ။ သဲတို့ နယ်မှာ ငှက်သံမထူးခြားပေမဲ့ ခုလိုမြို့မှ ငှက်သံကလည်း တန်ဖိုးရှိလှပါသည် ။ သဲ သစ်ပင်ကြီးတွေအောက်မှာ လျှောက်သွားရင်း လျှောက်ကြည့်နေမိသည် ။ သဲ လျှောက်ကြည့် နေတုန်းမှာ ပဲ သစ်ပင်ပေါ်ကနေ မြွေတစ်ကောင်က သဲကို မျက်လုံး ကျွတ်ကျမတက် ကြည့်နေသည် ။

သဲလည်း ရုတ်တရက်ကြီး မြင်လိုက်ရတော့ လန့်ပြီး အော်ဟစ် လိုက်

သည်။

"အား.....အား.....အား..."

"ရွတ်..ရွတ်..ရွတ်"

သဲ နောက်က အသံတစ်ခုကြောင့် သဲနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဦးက မြွေကို မောင်းနေတာတွေ့တော့ သဲ ချက်ချင်း ဦးဆီပြေးဖက်ထားလိုက်သည်။

"ဦး.....ဟိုမှာ မြွေ မြွေ"

ပိုးသဲဖြူက မိုးသောက် ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာအပ်ရင်း အော်နေသည်။
။ မိုးသောက်လည်း ရုတ်တရက်ကြီး ဆိုတော့ ရင်ထဲမှာ လှုပ်ရှားသွားသည်။

"မ မ မရှိတော့ပါဘူး ပြေးသွားပြီ"

"ဟုတ်လို့ လား သဲ ကိုမညာနဲ့ သဲ ကြောက်တယ်"

"တကယ်ပြောတာ မယုံလှည့်ကြည့်လိုက်"

သဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ခုနနေရာမှာ မြွေမမြင်တော့တာနဲ့ သဲ စိတ်အေးသွားရသည်။

"မြွေစိမ်းလေးပါ မင်းကို ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးဘူး"

"မသိဘူး သဲကမြွေဆို တအားကြောက်တယ် ဒါနဲ့ နေပါဦး ဦးက ဒီကိုဘယ်ကရောက်လာတာလဲ"

"အဒေါ်ကြီးက ဒီဘက်သွားတယ်ပြောလို့ ဒီနေရာက သစ်ပင်ကြီးတွေများ တော့ ခုနလို မြွေမျိုးတွေ မကြာမကြာ လာတတ်တယ် ငါ့စိတ်ထဲ ဟုတ်နေမလားဆိုပြီး လိုက်လာတာ"

"ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ပိုးသဲဖြူက မိုးသောက်ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။ ။ မိုးသောက်လည်း ပိုးသဲဖြူ နောက်က လိုက်လာခဲ့တော့သည်။ ။

"အန်ကယ် အန်ကယ်"

နံနက်ဂေါက်ရိုက်သွားတော့မယ်ဦးမိုးကြွယ်ကို ပိုးသဲဖြူကနောက်မှ အလောတကြီးခေါ်ရင်း အိမ်ရှေ့ကားနားထိ ပြေးလိုက်လာသည်။ ။ ပစ္စည်းတွေ ကားနောက်ဖုံးထဲထည့်ပြီး ပြန်အပိတ်မှာ ဦးမိုးကြွယ်က ပိုးသဲဖြူကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဘာလဲ သမီး"

"အန်ကယ်ကို ခွင့်တောင်းချင်လို့ "

"ပြော ဘာများ လဲ"

"သဲ ဒီနေ့ အပြင်ခဏထွက်လည်ချင်တယ် ဘယ်မှ လည်း မရောက်ဖူးသေးဘူး အဲဒါကြောင့် အပြင်ထွက်ခွင့်ပေးပါလို့ ခွင့်တောင်းတာပါ"

"အင်း သမီးလည်း လာထဲက အိမ်ထဲနေရတာ ငြီးငွေ့နေရောပေါ့သွားလေ"

ဦးမိုးကြွယ်က တစ်ခုခုကို သတိရသွားဟန်နဲ့ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက အနက်ရောင်သားရေ ပိုက်ဆံအိတ်ကိုယူပြီး ပိုက်ဆံဆွဲထုတ်ကာ ပိုးသဲဖြူ လက်ထဲ ထည့်ပေးသည်။ ။

"မယူပါရစေနဲ့ သမီးမှာ သုံးဖို့ ရှိပါတယ်"

"မဟုတ်တာပဲ အန်ကယ်ကမုန့်ဖိုးပေးတာ ယူ ကျောင်းတက်ဖို့ လိုတာမှန်သမျှလည်း ဝယ်ခဲ့"

"ကျေးဇူး တင်ပါတယ် အန်ကယ်"

ပိုးသဲဖြူက ကျေးဇူးတင်ရင်း လက်ခံလိုက်သည် ။ ဦးမိုးကြွယ်လည်း ကားမောင်းထွက်သွားသည် ။

ပိုးသဲဖြူ အန်ကယ်ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို ကိုင်ရင်း အိမ်ထဲအဝင်မှာ မိုးသောက်က ကုမ္ပဏီသွားဖို့ အိတ်ကိုလက်ဆွဲရင်း ထွက်လာသည် ။ လက်ထဲ မှာ ပိုက်ဆံ ကိုင်ထားတာ မြင်သွားမှာ စိုးလို့ ချက်ချင်း နောက်ကို ကွယ်လိုက်သည် ။

"ကုမ္ပဏီသွားတော့မှာ လား ဦး"

"အင်း"

"ဟို....ဟိုလေ..."

"ဘာလဲ ဘာပြောစရာရှိလို့ လဲ"

"သဲ အပြင်ကို ဦးကားနဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့ချင်လို့ ရလား"

မရဘူးငြင်းလိုက်ချင်ပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်မခေါ်သွားရင်လို့ သူ့ဘာသာ သွားမယ်ဆိုရင် လမ်းမသိ ဘာမသိနဲ့ ဒုက္ခရောက်နိုင်တာကိုစဉ်းစားပြီး လက်ခံလိုက်သည် ။

"အင်း တက်"

"ခဏ"

ပိုးသဲဖြူက အိမ်ထဲပြေးဝင်သွားပြီး မိုးသောက်က ကားထဲ ဝင်ထိုင်

ပြီးစောင့်နေသည် ။ မကြာပါဘူး ပိုးသဲဖြူ ဘေးလွယ်အိတ် အနီရောင်
လေးလွယ် ဦးထုပ်ကိုဘေးတိုက်စောင်းပြီး ပြေးထွက်လာခဲ့သည် ။

ပြီးတော့ မိုးသောက် ဘေးထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

"ရပြီ ဦး မောင်းတော့"

"ခါးပတ်တပ်"

"ဟင် ခါးပတ် ခါးပတ်"

ပိုးသဲဖြူက ခါးပတ်ကြိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မသိဖြစ်နေသည် ။
အမြင်မတော်တော့ မိုးသောက်က ပိုးသဲဖြူ အနားတိုးက ခါးပတ်ကြိုးကို
ယူလိုက်သည် ။

ဦး ခန္ဓာကိုယ်က သဲ ဆီကို စောင်းလာသည် ။

မိုးသောက်မျက်နှာနဲ့ ပိုးသဲဖြူမျက်နှာက အနီးကပ်ဆုံးအနေအထား
မှာ ရှိနေတာကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည် ။ ပိုးသဲ
ဖြူကလည်း အသက်ကိုအောင့်ထားရသည် ။ မိုးသောက်ကလည်း ခါးပတ်
ကို အမြန်ဆွဲယူပြီး ချိတ်ပေးလိုက်ရသည် ။

ဦးခန္ဓာကိုယ် ပြန်မတ်သွားတော့မှာ သဲ အသက်ရှူနိုင်သည် ။